Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat)

z dne 20. septembra 2019*

„Javni uslužbenci – Uradniki – Disciplinski postopek – Psihično nadlegovanje – Disciplinska sankcija – Nazadovanje za en razred in izbris točk za napredovanje – Zavrnitev prošnje tožeče stranke za pomoč – Podrobna pravila za upravno preiskavo – Zahteva po nepristranskosti – Pravica do izjave – Postopkovna nepravilnost – Posledice postopkovne nepravilnosti"

V zadevi T-47/18,

UZ, uradnik Evropskega parlamenta, ki ga zastopa J.-N.Louis, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropskemu parlamentu, ki so ga sprva zastopali V. Montebello-Demogeot in Í. Ní Riagáin Düro, nato Montebello-Demogeot in I. Lázaro Betancor, agenti,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 270 PDEU, prvič, za razglasitev ničnosti sklepa Parlamenta z dne 27. februarja 2017, s katerim je bila tožeči stranki naložena disciplinska sankcija nazadovanja iz razreda AD 13, stopnja 3, v razred AD 12, stopnja 3, z izbrisom točk za napredovanje, pridobljenih v okviru razreda AD 13, in, drugič, za razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi njene prošnje za pomoč.

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat),

v sestavi D. Gratsias, predsednik, I. Labucka, sodnica, in I. Ulloa Rubio (poročevalec), sodnik,

sodna tajnica: M. Marescaux, administratorka,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 9. aprila 2019

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka UZ je bila 1. januarja 2009 zaposlena na delovnem mestu vodje oddelka v Evropskem parlamentu. Nazadnje je bila razvrščena v razred AD 13, stopnja 3.

* Jezik postopka: francoščina.

2 14 od 15 članov njenega oddelka (v nadaljevanju: pritožniki) je 24. januarja 2014 na generalnega sekretarja Parlamenta naslovilo prošnjo za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), v kateri so trdili, da so žrtve psihičnega nadlegovanja tožeče stranke.

3 Generalni direktor generalnega direktorata za kadrovske zadeve (v nadaljevanju: GD PERS) je z dopisom z dne 17. februarja 2014 na podlagi te prošnje pritožnike obvestil, da so bili sprejeti začasni ukrepi. Ti so vključevali zlasti to, da je bilo upravljanje kadrov zadevnega oddelka dodeljeno drugi osebi in da je bila uvedena upravna preiskava.

4 Generalni sekretar Parlamenta je z dopisom z dne 19. marca 2014 tožečo stranko obvestil o uvedbi upravne preiskave.

5 Generalni direktor GD PERS je 20. novembra 2014 zaslišal tožečo stranko.

6 Dva preiskovalca – eden je namreč odšel v pokoj in ga je nadomestil drugi – sta 3. marca in 17. novembra 2015 sestavila dve poročili. Generalni direktor GD PERS je na podlagi teh poročil tožečo stranko zaslišal 17. junija in 2. decembra 2015.

7 Generalni sekretar Parlamenta je z dopisom z dne 6. januarja 2016 tožečo stranko obvestil o predložitvi zadeve disciplinski komisiji zaradi neizpolnitve obveznosti iz Kadrovskih predpisov.

8 Disciplinska komisija je tožečo stranko zaslišala 17. februarja, 9. marca, 8. aprila in 26. maja 2016.

9 Tožeča stranka je 25. februarja 2016 poslala dopis generalnemu direktorju GD PERS, ki ji je odgovoril z dopisom z dne 1. marca 2016.

10 Disciplinska komisija je 25. julija 2016 soglasno sprejela mnenje, v katerem je navedla:

„28. Glede na navedeno disciplinska komisija [organu za imenovanja] predlaga, naj vse napake, ki jih je storila [oseba UZ], kaznuje s skupno sankcijo, in sicer z nazadovanjem za en razred v isti funkcionalni skupini.

29. Disciplinska komisija ob upoštevanju resnih pomanjkljivosti [osebe UZ] pri upravljanju kadrov in glede na dolžnost skrbnega ravnanja institucije do [osebe UZ] in drugih oseb, ki bi lahko bile oškodovane zaradi njenih ravnanj, meni, da bi moral [organ za imenovanja] v okviru možnosti, ki jih ima na podlagi Kadrovskih predpisov, resno razmisliti o njeni prerazporeditvi na drugo tipsko delovno mesto v generalnem sekretariatu, vsekakor pa, kot je sama zahtevala, v drug […] [generalni direktorat]“.

11 Disciplinska komisija je z dopisom z dne 7. septembra 2016 tožeči stranki poslala svoje mnenje.

12 Generalni sekretar Parlamenta je s sklepom z dne 20. septembra 2016 generalnega direktorja GD PERS pooblastil, da ga zastopa na zaslišanju tožeče stranke, ki ga določa člen 22 Priloge IX h Kadrovskim predpisom, in mu odredil, naj mu posreduje njene morebitne pripombe v zvezi z mnenjem disciplinske komisije, poslanim 7. septembra 2016.

13 Generalni direktor GD PERS je z elektronskim dopisom z dne 4. oktobra 2016 tožečo stranko v skladu s členom 22(1) Kadrovskih predpisov pozval, naj se 20. oktobra 2016 zglasi na zaslišanju, da bi lahko predstavila svoje pripombe k mnenju disciplinske komisije.

14 Tožeča stranka je 6. oktobra 2016 potrdila prejem tega vabila, z dopisom z dne 11. novembra 2016 pa je generalnemu direktorju GD PERS poslala svoje pripombe.

15 Generalni direktor GD PERS je 14. novembra 2016 zaslišal tožečo stranko. Na tem zaslišanju je tožeča stranka predložila dopis in zaprosila za pomoč Parlamenta zaradi groženj, ki naj bi jih prejemala od članov svojega oddelka.

16 Generalni direktor GD PERS je z dopisom z dne 30. novembra 2016 predlagal začasno premestitev tožeče stranke v drug oddelek.

17 Tožeča stranka je z elektronskim dopisom z dne 9. januarja 2017 to premestitev sprejela.

18 Generalni sekretar Parlamenta je s sklepom z dne 27. februarja 2017 sprejel odločitev, da se tožeči stranki naloži disciplinska sankcija nazadovanja v isti funkcionalni skupini iz razreda AD 13, stopnja 3, v razred AD 12, stopnja 3, z izbrisom točk za napredovanje, pridobljenih v okviru razreda AD 13 (v nadaljevanju: sklep o nazadovanju in izbrisu točk za uspešnost).

19 Generalni sekretar Parlamenta je z dopisom z dne 2. marca 2017 tožečo stranko obvestil o sklepu o nazadovanju in izbrisu točk za napredovanje in ji predlagal prerazporeditev na delovno mesto upravnega uslužbenca v drugem oddelku.

20 Tožeča stranka je z dopisom z dne 3. aprila 2017 generalnemu sekretarju Parlamenta predložila pripombe v zvezi s predlogom njene prerazporeditve v drug oddelek.

21 Generalni sekretar Parlamenta je z dopisom z dne 9. maja 2017 potrdil prejem pripomb tožeče stranke in jo obvestil o sklepu o prerazporeditvi v drug oddelek na delovno mesto „upravni direktor“.

22 Tožeča stranka je z dopisom z dne 6. junija 2017 pri organu za imenovanja (v nadaljevanju: OI) vložila pritožbo zoper sklep o nazadovanju in izbrisu točk za napredovanje.

23 Tožeča stranka je z dopisom z dne 14. junija 2017 vložila pritožbo zoper implicitno zavrnitev njene prošnje za pomoč pri generalnem sekretarju Parlamenta.

24 Generalni direktor GD PERS je z dopisom z dne 20. julija 2017 zavrnil prošnjo tožeče stranke za pomoč.

25 Predsednik Parlamenta je z dopisom z dne 6. oktobra 2017 zavrnil pritožbi tožeče stranke, navedeni v dopisih z dne 6. in 14. junija 2017.

26 Tožeča stranka je v dopisu z dne 17. novembra 2017 generalnega sekretarja Parlamenta vprašala, ali je uprava ugotovila, katero prosto delovno mesto ustreza njeni izobrazbi, poklicnim izkušnjam, sposobnostim in željam.

27 Generalni sekretar Parlamenta je z dopisom z dne 18. januarja 2018 odgovoril, da je treba razporeditev tožeče stranke na delovno mesto „upravnega direktorja“ v drugem oddelku šteti za trajno.

Postopek in predlogi strank

28 Tožeča stranka je 29. januarja 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo. Z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča istega dne, dopolnjenim z dopisom z dne 5. februarja 2018, je na podlagi člena 66 Poslovnika Splošnega sodišča vložila predlog za anonimnost, ki mu je Splošno sodišče ugodilo z odločbo z dne 4. aprila 2018. Parlament je 23. aprila 2018 vložil svoj odgovor na tožbo.

29 Tožeča stranka je 6. avgusta 2018 vložila repliko, Parlament pa je 4. oktobra 2018 vložil dupliko.

30 Tožeča stranka je z obrazloženim aktom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega Sodišča 18. oktobra 2018, na podlagi člena 106 Poslovnika predlagala izvedbo obravnave.

31 Splošno sodišče (peti senat) je na predlog sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni del postopka, in v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 91 Poslovnika pozvalo stranki, naj odgovorita na nekatera vprašanja, in Parlament, naj predloži več dokumentov.

32 Tožeča stranka in Parlament sta 18. marca 2019 odgovorila na vprašanja, Parlament pa je poleg tega predložil zahtevane dokumente.

33 Stranki sta na obravnavi 9. aprila 2019 ustno podali navedbe in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.

34 Splošno sodišče je v okviru novega ukrepa procesnega vodstva, sprejetega na obravnavi, pozvalo Parlament, naj pisno odgovori na druga vprašanja in predloži druge dokumente. Parlament je na navedena vprašanja odgovoril in navedene dokumente predložil 16. aprila 2019, tožeča stranka pa je pripombe predložila 6. maja 2019.

35 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– sklep o nazadovanju in izbrisu točk za napredovanje razglasi za ničen;

– sklep o zavrnitvi njene prošnje za pomoč razglasi za ničen;

– Parlamentu naloži plačilo stroškov.

36 Parlament Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Sklep o nazadovanju in izbrisu točk za napredovanje

37 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe zoper sklep o nazadovanju in izbrisu točk za napredovanje v bistvu navaja dva tožbena razloga. Prvi tožbeni razlog se nanaša na nepravilnost upravne preiskave, drugi pa na nepravilnost dela disciplinske komisije in na to, da upravni organ po končanem delu tožeče stranke ni zaslišal.

Nepravilnost upravne preiskave

38 Treba je spomniti, da v skladu s pravom Unije upravni postopki potekajo ob spoštovanju jamstev, podeljenih na podlagi načela dobrega upravljanja iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Med temi jamstvi je obveznost, da pristojna institucija skrbno in nepristransko preuči vse ustrezne elemente obravnavanega primera. To, da ima vsakdo pravico, da se njegove zadeve obravnavajo nepristransko, zajema na eni strani subjektivno nepristranskost v smislu, da noben član zadevne institucije, ki vodi postopek v zadevi, ne sme biti pristranski ali imeti osebnih predsodkov, in na drugi strani objektivno nepristranskost v smislu, da mora institucija zagotoviti primerna jamstva, da se v zvezi s tem izključi vsak upravičen dvom (glej sodbo z dne 11. julija 2013, Ziegler/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, točka 155 in navedena sodna praksa).

39 Ob upoštevanju teh ugotovitev je treba preučiti trditve tožeče stranke, ki se v bistvu nanašajo, prvič, na to, da je pristojni organ ni zaslišal, drugič, da je bilo med upravnim postopkom navzočih več preiskovalcev, tretjič, pristranskost preiskovalcev, četrtič, neupoštevanje ravnanja pritožnikov in, petič, neupoštevanje pričanj v njeno korist.

40 V zvezi s prvo trditvijo tožeče stranke, da je pristojni OI ni zaslišal, je treba poudariti, da je na obravnavi navedla, da ne vztraja pri tej trditvi, kar je bilo vneseno v zapisnik obravnave.

41 V zvezi z drugo trditvijo, ki se nanaša na navzočnost več preiskovalcev med upravno preiskavo, iz pojasnil Parlamenta izhaja, da je ta preiskava vsebovala dva dela. Dva preiskovalca sta bila imenovana v okviru „disciplinskega“ dela, ki se je nanašal na različne neizpolnitve obveznosti na podlagi Kadrovskih predpisov razen nadlegovanja, tretji preiskovalec pa je bil imenovan v okviru dela „nadlegovanje“.

42 Opozoriti je treba, da je namen zaslišanja, ki je na stopnji upravne preiskave potekalo na zahtevo OI, temu omogočiti, da preuči, ali je treba zadevo predložiti disciplinski komisiji na podlagi člena 12 Priloge IX h Kadrovskim predpisom, in v tem primeru predložiti poročilo, v katerem so navedeni očitana ravnanja in, po potrebi, okoliščine, v katerih so bila storjena (glej po analogiji sodbo z dne 19. marca 1998, Tzoanos/Komisija, T-74/96, EU:T:1998:58, točka 340).

43 Organ, pristojen za upravno preiskavo, ima, kot izhaja iz sodne prakse, široko diskrecijsko pravico, kar zadeva izvajanje preiskave (sodbe z dne 11. julija 2013, Tzirani/Komisija, F-46/11, EU:F:2013:115, točka 124, in z dne 18. septembra 2014, CV/CESE, F-54/13, EU:F:2014:216, točka 43; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 16. maja 2012, Skareby/Komisija, F-42/10, EU:F:2012:64, točka 38).

44 Ker tožeča stranka ni dokazala, v čem naj bi navzočnost več preiskovalcev med upravno preiskavo pomenila kršitev njenih pravic, je treba to drugo trditev zavrniti.

45 Tožeča stranka v zvezi s tretjo trditvijo, ki se nanaša na pristranskost preiskovalcev, na eni strani med drugim navaja, da je bil eden od dveh preiskovalcev, odgovornih za „disciplinski“ del, pred uvedbo kakršnega koli postopka v zvezi z njo svetovalec enega od pritožnikov. Zato naj ta preiskovalec ne bi bil več neodvisen in nepristranski, kar je potrebno za sodelovanje pri upravni preiskavi. Iz tega izhaja kršitev pravice tožeče stranke do obrambe. Na drugi strani naj bi preiskovalec, ki je odgovoren za del „nadlegovanje“, dal netočno informacijo, s tem ko naj bi enemu od pritožnikov med njegovim zaslišanjem izjavil, da je bil ravno obveščen o zadevni zadevi, čeprav so se pritožniki z njim posvetovali že pri prošnji za pomoč. Nikakor ne bi bil smel sprejeti vloge preiskovalca za obtožbe nadlegovanja, saj naj bi na njegova mnenja nujno vplivala pričevanja, zbrana med preiskavo na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov.

46 Parlament glede enega od dveh preiskovalcev, odgovornih za „disciplinski“ del, trdi, da je generalni sekretar tožečo stranko že obvestil, da se je zadevno srečanje nanašalo predvsem na prošnjo za starševski dopust in da takrat, ko se je član GD PERS srečal z navedenim pritožnikom, še ni vedel, da bo imenovan za preiskovalca. Poleg tega naj v zvezi z obravnavano zadevo ne bi bila posredovana nobena informacija. Kar zadeva preiskovalca, odgovornega za del „nadlegovanje“, je Parlament na obravnavi pojasnil, da je bil ta preiskovalec predsednik posvetovalnega odbora za obravnavanje nadlegovanj in njegovem preprečevanju na delovnem mestu ter da je zato izvedel za obravnavano zadevo, kar pa ne more privesti do sklepanja, da gre v zvezi s tem za navzkrižje interesov.

47 Kar zadeva pristranskost enega od preiskovalcev iz „disciplinskega“ dela, iz odgovora tožeče stranke na ukrep procesnega vodstva izhaja, da je eden od pritožnikov na zaslišanju 26. maja 2016 navedel, da se je s tem preiskovalcem srečal pred uvedbo upravne preiskave v zvezi s tožečo stranko. Po pričevanju tega pritožnika je ta odpotoval v Luxembourg (Luksemburg), da se seznani z morebitno preiskavo Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF), uvedeno proti njemu, ker so mu sodelavci povedali,

da ga je mož tožeče stranke na njeno pobudo „iz maščevanja“ prijavil pri tem organu v zvezi z domnevnimi nepravilnostmi glede starševskega dopusta „ker [naj bi] zadevni sodelavec onemogočal njeno delo“.

48 Parlament ne zanika obstoja tega srečanja med enim od pritožnikov in prihodnjim preiskovalcem pred uvedbo upravne preiskave, vendar trdi, prvič, da zadnjenavedeni na tem srečanju ni posredoval nobene informacije v zvezi z obravnavano zadevo in, drugič, da član GD PERS ni mogel vedeti, da bo imenovan za preiskovalca.

49 Kar zadeva prvo trditev Parlamenta, glede na odgovor, ki ga je ta podal na podlagi ukrepa procesnega vodstva, ni nobenega zapisa o vsebini komunikacije med enim od pritožnikov in članom GD PERS.

50 Kakor koli, kar zadeva drugo trditev Parlamenta, kot je že bilo navedeno, objektivna nepristranskost predpostavlja, da institucija zagotovi primerna jamstva, da se izključi vsak upravičen dvom (glej točko 38 zgoraj).

51 V obravnavani zadevi je iz pričevanja enega od pritožnikov (glej točko 47 zgoraj) razvidno, da se je član GD PERS z zadnjenavedenim srečal pred uvedbo preiskave in da je ta na tem srečanju zgoraj navedenemu članu, ki je bil nato imenovan za preiskovalca, poročal, da ga je tožeča stranka, natančneje, prek svojega moža „iz maščevanja“ prijavila na OLAF zaradi domnevnih nepravilnosti.

52 Ugotoviti je treba, da lahko tako pričanje pri tožeči stranki vzbudi upravičen dvom o nepristranskosti preiskovalca, na katerega bi lahko vplivala izrazita zlonamernost njenega domnevnega ravnanja, o kakršnem mu je bilo poročano.

53 Poleg tega je treba poudariti, da je tožeča stranka v dopisu, ki ga je Parlamentu predložila na zaslišanju 14. novembra 2016 (glej točko 15 zgoraj), podvomila v to nepristranskost.

54 V zvezi s tem je treba poudariti, da nič ne kaže na to, da Parlament med svojimi uradniki ne bi mogel izbrati osebe, ki v obravnavani zadevi ni bila predhodno seznanjena z dejanskim stanjem, in s tem ne bi vzbudil nobenega upravičenega dvoma glede tožeče stranke.

55 Zato je treba ugotoviti, da Parlament ne bi smel imenovati preiskovalca, ki se je pred uvedbo preiskave srečal z enim od pritožnikov.

56 Take ugotovitve ni mogoče izpodbijati z navedbo Parlamenta na obravnavi, da OLAF v zvezi s tem ni uvedel preiskave.

57 V zvezi z domnevno pristranskostjo preiskovalca za del „nadlegovanje“ je iz pojasnil Parlamenta na obravnavi razvidno, da je ta pred imenovanjem za del „nadlegovanje“ v upravni preiskavi, uvedeni na podlagi člena 86(2) Kadrovskih predpisov, predsedoval posvetovalnemu odboru za obravnavanje nadlegovanj in njihovo preprečevanje na delovnem mestu, ki je na podlagi prošnje pritožnikov za pomoč, vloženi v skladu s členom 24 Kadrovskih predpisov, sklenil, da se vodenje oddelka, za katerega je bila odgovorna tožeča stranka, dodeli drugi osebi.

58 Glede na sklep posvetovalnega odbora za obravnavanje nadlegovanj in njihovo preprečevanje na delovnem mestu je torej treba ugotoviti, da je lahko preiskovalec, ko je bil imenovan za preiskovalca dela „nadlegovanje“, že imel negativno mnenje o tožeči stranki. Tudi to dejstvo zadostuje za dvom o objektivni nepristranskosti preiskovalcev.

59 Zato je treba ugotoviti, da Parlament s tem, da je kot preiskovalca v upravni preiskavi imenoval člana GD PERS, ki se je že srečal z enim od pritožnikov, ter da je kot drugega preiskovalca imenoval predsednika posvetovalnega odbora za obravnavanje nadlegovanj in njegovem preprečevanju na delovnem mestu, ki je odločil o odstranitvi tožeče stranke z delovnega mesta, ni zagotovil primernih jamstev za izključitev vsakega upravičenega dvoma v smislu sodne prakse, navedene v točki 38 zgoraj.

60 Vendar pa iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je mogoče razglasiti ničnost akta le, če bi v primeru neobstoja te nepravilnosti postopek lahko pripeljal do drugačnega rezultata (glej sodbo z dne 14. februarja 2017, Kerstens/Komisija, T-270/16 P, neobjavljena, EU:T:2017:74, točka 74 in navedena sodna praksa).

61 V okviru te preučitve je bilo razsojeno, da je treba upoštevati vse okoliščine zadeve ter zlasti naravo očitkov in obseg kršitev postopka, storjenih glede na jamstva, ki jih je uradnik lahko dobil (glej sodbo z dne 15. aprila 2015, Pipiliagkas/Komisija, F-96/13, EU:F:2015:29, točka 65 in navedena sodna praksa).

62 Vendar pa disciplinski postopek, uveden s Prilogo IX h Kadrovskim predpisom, vključuje dve ločeni fazi. Prva faza vključuje izvedbo nepristranskega upravnega postopka (glej točko 38 zgoraj), ki se začne s sklepom OI, temu postopku pa sledi priprava poročila o preiskavi, in se zaključi po zaslišanju zadevne osebe o očitanih dejanjih z ugotovitvami iz navedenega poročila. V drugi fazi se izvede disciplinski postopek v pravem pomenu, ki ga začne OI na podlagi tega poročila o preiskavi, pri čemer se uvede bodisi disciplinski postopek brez posvetovanja z disciplinsko komisijo bodisi se skliče ta komisija, na podlagi poročila, ki ga pripravi OI glede na ugotovitve preiskave in pripombe, ki jih je zadevna oseba navedla v zvezi s to preiskavo.

63 Iz navedenega izhaja, da je upravna preiskava pogoj za izvajanje diskrecijske pravice OI glede ukrepov, ki jih je treba v zvezi s tem sprejeti, in da lahko ti ukrepi nazadnje privedejo do naložitve disciplinskega ukrepa. OI namreč prav na podlagi te preiskave in zaslišanja zadevnega uslužbenca presodi, prvič, ali je treba uvesti disciplinski postopek ali ne, drugič, ali se v okviru tega postopka po potrebi skliče disciplinska komisija ali ne, in, tretjič, po tem, ko je začel postopek pred disciplinsko komisijo, dejstva, v zvezi s katerimi je sklicana navedena komisija.

64 Ker pristojnost OI ni bila omejena, ni mogoče izključiti, da bi bila v primeru skrbne in nepristranske preiskave mogoča drugačna prvotna presoja dejstev, kar bi lahko imelo drugačne posledice (sodba z dne 14. februarja 2017, Kerstens/Komisija, T-270/16 P, neobjavljena, EU:T:2017:74, točka 82).

65 Glede na navedeno, in ne da bi bilo treba preučiti druge trditve tožeče stranke, je treba ugoditi njenim predlogom za razglasitev ničnosti sklepa o nazadovanju in izbrisu točk za napredovanje.

66 Vendar Splošno sodišče iz razlogov, ki so povezani z učinkovitim izvajanjem sodne oblasti, meni, da je treba preučiti drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na nepravilnost dela disciplinske komisije in na to, da pristojni organ ob koncu dela disciplinske komisije ni zaslišal tožeče stranke.

Nepravilnost dela disciplinske komisije in neizvedba zaslišanja s strani pristojnega organa ob koncu dela

67 Tožeča stranka v utemeljitev drugega tožbenega razloga trdi, prvič, da delo disciplinske komisije ni bilo pravilno, in drugič, da je pristojni organ ob koncu tega dela ni zaslišal.

68 Prvič, kar zadeva domnevno nepravilnost dela disciplinske komisije, tožeča stranka v bistvu na eni strani trdi, da je bil Parlament na enem od šestih sestankov disciplinske komisije zastopan z dvema članoma in da sta bila po tem sestanku ona in njen odvetnik pozvana, naj zapustita dvorano, medtem ko sta oba predstavnika Parlamenta ostala v dvorani, da se posvetujeta s člani disciplinske komisije. Iz tega naj bi izhajala kršitev člena 16(2) Priloge IX h Kadrovskim predpisom. Na drugi strani pa naj na

drugih sestankih ne bi sodelovali vsi člani disciplinske komisije, čeprav bi morali pri obravnavanju zadeve in sprejetju mnenja disciplinske komisije sodelovati vsi. Šlo naj bi za kršitev pravice do obrambe, saj Parlament ne more trditi, da bi bilo mnenje disciplinske komisije enako, če bi na vseh sestankih sodelovali vsi člani disciplinske komisije.

69 Parlament navaja, da je razlog za navzočnost dveh njegovih predstavnikov na enem od sestankov disciplinske komisije dejstvo, da je – kot je bilo navedeno v okviru prvega tožbenega razloga (glej točko 41 zgoraj) – upravna preiskava vključevala dva dela, in sicer „disciplinski“ del in del „nadlegovanje“. Posredovanje različnih preiskovalcev v teh delih naj bi utemeljevalo navzočnost teh dveh uradnikov v disciplinski komisiji. Parlament v zvezi z dejstvom, da se vseh sestankov niso udeležili vsi člani disciplinske komisije, pojasnjuje, da ker je disciplinska komisija sestavljena iz članov in namestnikov, je lahko vsak veljavno odločal in sprejemal mnenje disciplinske komisije ob koncu posvetovalnega in preiskovalnega postopka.

70 Glede tega, da sta Parlament na enem od šestih sestankov disciplinske komisije zastopala dva člana, je treba poudariti, da čeprav ima organ, odgovoren za upravni postopek, široko diskrecijsko pravico pri vodenju preiskave (glej točko 42 zgoraj), pa je postopek pred disciplinsko komisijo strogo urejen s predpisi iz Priloge IX h Kadrovskim predpisom.

71 Tako je v členu 16(2) Priloge IX h Kadrovskim predpisom izrecno navedeno, da zadevno institucijo pred disciplinsko komisijo zastopa uradnik, ki ima v ta namen mandat OI in ima enake pravice kot zadevni uradnik.

72 V obravnavani zadevi torej Parlamenta na enem od njegovih šestih sestankov nista mogla veljavno zastopati dva uradnika. Tožeča stranka, ki jo je zastopal en sam zastopnik, se je tako znašla v neugodnem položaju. Poleg tega naj predstavniki Parlamenta ne bi smeli ostati v sejni dvorani, da se posvetujejo s člani disciplinske komisije, medtem ko sta bila tožeča stranka in njen svetovalec pozvana, naj navedeno dvorano zapustita. Zato je treba ugotoviti, da je tudi v zvezi s tem podana postopkovna nepravilnost.

73 V zvezi z dejstvom, da na vseh sestankih niso sodelovali vsi člani disciplinske komisije, ampak so jih včasih nadomeščali namestniki, zadostuje poudariti, da člen 5 Priloge IX h Kadrovskim predpisom določa imenovanje nadomestnih članov.

74 Glede tega je treba poudariti, da iz listin v spisu izhaja, da so zadnje razprave disciplinske komisije potekale na podlagi posnetkov in zapisov vseh zaslišanih prič, in sicer štirih prič, ki so jih predlagali pritožniki, in štirih prič, ki jih je predlagala tožeča stranka.

75 Zato je treba argument tožeče stranke, ki temelji na tem, da na vseh sestankih niso sodelovali vsi člani disciplinske komisije, zavrniti.

76 Drugič, tožeča stranka glede domnevne neizvedbe zaslišanja s strani pristojnega organa na podlagi mnenja disciplinske komisije zlasti navaja, da je za zaslišanje uradnika pred odločitvijo o naložitvi disciplinske sankcije pooblaščen le generalni sekretar Parlamenta. Vendar pa naj takega zaslišanja ne bi bilo.

77 Parlament trdi, da je v sklepu predsedstva Parlamenta z dne 13. januarja 2014 določeno, da je generalni sekretar pristojen OI v smislu člena 22 Priloge IX, da po mnenju disciplinske komisije zasliši uradnika pred sprejetjem disciplinske sankcije, kot je nazadovanje v razredu. Parlament pojasnjuje, da je v obravnavanem primeru tožečo stranko v spremstvu njenega odvetnika zaslišal generalni direktor GD PERS na podlagi pooblastila generalnega sekretarja. Poleg tega naj bi tožeča stranka imela na voljo dva meseca, da dopolni zapisnik tega zaslišanja in pisno navede svoje morebitne pripombe. Nazadnje, tudi

če bi bil razgovor opravljen v navzočnosti generalnega sekretarja namesto generalnega direktorja GD PERS, naj bi bila naložena sankcija enaka, saj je generalni sekretar razpolagal s celotnim spisom, to je z ugotovitvami razgovora s tožečo stranko, njenim odvetnikom ter njunimi dodatnimi pripombami.

78 V zvezi s tem je treba spomniti, da je Sodišče vedno potrdilo pomen pravice do izjave in njen zelo širok obseg v pravnem redu Unije, pri čemer je štelo, da je treba to pravico upoštevati v vsakem postopku, v katerem se lahko izda akt, ki posega v položaj (glej sodbo z dne 22. novembra 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, točka 85 in navedena sodna praksa).

79 Pravica do izjave zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da koristno in učinkovito poda svoje stališče v upravnem postopku, in to pred sprejetjem vsake odločbe, ki bi lahko negativno vplivala na njene interese (glej sodbo z dne 22. novembra 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, točka 87 in navedena sodna praksa).

80 Namen pravice do izjave je zagotoviti učinkovito varstvo zadevne osebe, da lahko ta med drugim popravi napako ali uveljavlja dejstva v zvezi z njenim osebnim položajem, ki utemeljujejo sprejetje ali nesprejetje odločbe ali njeno določeno vsebino (sodba z dne 11. decembra 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, točka 37).

81 Pravica do izjave pomeni tudi, da mora upravni organ ustrezno upoštevati pripombe, ki jih je zadevna oseba podala, pri tem pa skrbno in nepristransko preučiti vse upoštevne elemente obravnavane zadeve (glej sodbo z dne 22. novembra 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, točka 88 in navedena sodna praksa).

82 Pravica do izjave mora tako upravnemu organu omogočiti, da vodi postopek na način, ki mu omogoča, da odločbo sprejme ob polnem poznavanju dejstev in jo obrazloži tako, da lahko zadevna oseba, če je treba, učinkovito uveljavlja pravico do pravnega sredstva (glej po analogiji sodbo z dne 11. decembra 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, točka 59).

83 Nazadnje, obstoj kršitve pravice do izjave je treba presojati, med drugim, glede na pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo z dne 9. februarja 2017, M., C-560/14, EU:C:2017:101, točka 33 in navedena sodna praksa).

84 V zvezi s tem člen 22(1) Priloge IX h Kadrovskim predpisom določa, da po zaslišanju zadevnega uradnika sprejme OI odločitev v dveh mesecih po prejemu mnenja disciplinske komisije, ki mora biti utemeljena.

85 Kot navaja Parlament, je v sklepu predsedstva z dne 13. januarja 2014 določeno, da je generalni sekretar OI, pristojen na podlagi člena 22 Priloge IX h Kadrovskim predpisom, da zasliši uradnika po pridobitvi mnenja disciplinske komisije, preden sprejme disciplinsko sankcijo, kot je nazadovanje v razredu („Tabela VI – Disciplina“ navedenega sklepa).

86 Sodišče je že razsodilo, da je zaradi teže sankcij, do katerih bi lahko privedel postopek iz Priloge IX h Kadrovskim predpisom, in ob upoštevanju uporabljenih izrazov, tedaj veljavna določba, ki je ustrezala členu 22 Priloge IX h Kadrovskim predpisom, bila kogentna določba in da jo je bilo treba razlagati tako, da OI nalaga obveznost, da sam zasliši uradnika. OI lahko le ob spoštovanju tega načela in pod pogoji, ki zagotavljajo varstvo pravic zadevnih oseb, nalogo, da zasliši uradnika, zaupa enemu ali več svojim članom, iz razlogov, ki se nanašajo na dobro delovanje služb (sodba z dne 11. julija 1968, Van Eick/Komisija, 35/67, EU:C:1968:39, str. 503 in 504).

87 Iz te sodne prakse izhaja, da lahko OI v primeru, kot je ta v obravnavani zadevi, nalogo, da zasliši zadevno osebo, zaupa le enemu ali več svojim članom, in to le iz razlogov, ki se nanašajo na dobro delovanje služb. Vendar to očitno ne velja v obravnavanem primeru, ker OI ni sestavljen iz več članov.

88 Vsekakor je treba poudariti, da Parlament ni nikoli navedel obstoja razlogov v zvezi z dobrim delovanjem služb za utemeljitev dejstva, da tožeče stranke ni zaslišal generalni sekretar, ampak generalni direktor GD PERS.

89 Zato je treba ugotoviti, da je bil sklep o nazadovanju in izbrisu točk za napredovanje sprejet brez upoštevanja pogoja iz člena 22(1) Priloge IX h Kadrovskim predpisom.

90 Trditve Parlamenta ne morejo omajati te ugotovitve.

91 V zvezi s tem, prvič, Parlament trdi, da je sodišče Unije v novejših zadevah sprejelo, da se šteje, da je bila pravica do izjave spoštovana, če je imela zadevna oseba možnost, da pred sprejetjem odločbe, ki posega v njen položaj, ustno ali pisno predstavi svoje stališče.

92 Ugotoviti pa je treba, da se nobena od sodb, ki jih je Parlament navedel v odgovorih z dne 16. aprila 2019, ni nanašala na disciplinski postopek, ki ga ureja Priloga IX h Kadrovskim predpisom, glede katerega je Sodišče poudarilo težo sankcij, ki bi lahko bile izrečene na podlagi tega postopka. To trditev je treba zato zavrniti.

93 Kakor koli, tudi če bi se štelo, da bi zadostovalo, da bi bila pravica tožeče stranke do izjave spoštovana, če je predložila pisne pripombe, pa iz sodbe z dne 11. julija 1968, Van Eick/Komisija (35/67, EU:C:1968:39), izhaja, da bi morala te pripombe predložiti neposredno OI, da bi si lahko ustvaril svoje mnenje glede trditev tožeče stranke, preden sprejme odločitev ob polnem poznavanju dejstev. V zvezi s tem ne more zadostovati dejstvo, da je lahko generalni sekretar Parlamenta pred sprejetjem odločitve razpolagal z zapisnikom zaslišanja tožeče stranke ali njenimi pripombami glede mnenja disciplinske komisije.

94 Drugič, Parlament navaja tudi, da je treba vsebino besedila takrat veljavnih določb, in sicer člen 7, tretji odstavek, Priloge IX h Kadrovskim predpisom, ožje razlagati zaradi navedbe, da je „[OI] zaslišal zadevno osebo“. Prav tako je treba to trditev zavrniti, saj besedilo člena 22(1) Priloge IX h Kadrovskim predpisom ne dopušča nobene možnosti za širšo razlago, ker vsebuje navedbo, da „[p]otem, ko je bil uradnik zaslišan, OI sprejme odločitev“.

95 Tretjič, Parlament trdi, da Kadrovski predpisi, kot so veljali v času zadeve, v kateri je bila izdana sodba z dne 11. julija 1968, Van Eick/Komisija (35/67, EU:C:1968:39), niso vsebovali določbe, kot je člen 4 Priloge IX h Kadrovskim predpisom, ki izrecno omogoča, da zadevni uradnik predloži pisne pripombe.

96 V skladu s členom 4 Priloge IX h Kadrovskim predpisom se zadevnega uradnika lahko pozove, da predloži pisne pripombe, če ga iz „objektivnih razlogov“ ni mogoče zaslišati. V obravnavani zadevi pa Parlament ni navedel obstoja takih objektivnih razlogov. To trditev je treba zato zavrniti.

97 Parlament se v odgovorih z dne 16. aprila 2019 sklicuje na sodbe, s katerimi naj bi sodišče Unije priznalo predložitev pisnih pripomb. Vendar je treba ugotoviti, da se nobena od zadev, v katerih so bile izrečene navedene sodbe, ni nanašala na disciplinski postopek, ki ga ureja Priloga IX h Kadrovskim predpisom.

98 Četrtič, Parlament meni, da medtem ko je bila zadeva, v kateri je bila izrečena sodba z dne 11. julija 1968, Van Eick/Komisija (35/67, EU:C:1968:39), povezana z odstranitvijo uradnika z delovnega mesta, pa je v obravnavanem primeru manj resna, saj gre le za nazadovanje za en razred in ohranitev stopnje 3. Tožeča stranka bi, v nasprotju s svojimi trditvami, lahko še vedno napredovala na vodstveno delovno mesto.

99 V zvezi s tem je treba poudariti, da zadeva, v kateri je bila izrečena sodba z dne 11. julija 1968, Van Eick/Komisija (35/67, EU:C:1968:39), ni omejena le na primer sankcije odstranitve z delovnega mesta, temveč se na splošno nanaša na kateri koli disciplinski postopek, in sicer zaradi resnosti posledic, ki

jih lahko ima tak postopek za zadevno osebo. Vendar pa ni mogoče izpodbijati, da je nazadovanje z vodstvenega delovnega mesta razreda AD 13 na delovno mesto upravnega uslužbenca razreda AD 12 hujša sankcija, saj povzroči izgubo vodstvenega položaja. Poleg tega je mogoče domnevati, da so možnosti, da se uslužbenec vrne na vodstveno mesto, potem, ko ga je zaradi disciplinskega postopka izgubil, precej majhne. Tudi to trditev je treba torej zavrniti.

100 Nazadnje, petič, Parlament meni, da so bile okoliščine zadeve, v kateri je bila izrečena sodba z dne 11. julija 1968, Van Eick/Komisija (35/67, EU:C:1968:39), drugačne, saj v tej zadevi pred odpustitvijo ni bilo nobene obravnave, medtem ko je bila v obravnavanem primeru tožeča stranka zaslišana na podlagi prenosa pooblastila generalnega sekretarja Parlamenta generalnemu direktorju GD PERS, poleg tega pa ji je bilo omogočeno, da predloži pisne pripombe ter da jo spremlja in zastopa njen odvetnik.

101 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je trditev, ki jo je Sodišče sprejelo v sodbi z dne 11. julija 1968, Van Eick/Komisija (35/67, EU:C:1968:39), temeljila na dejstvu, da je bila naloga, ki jo je OI dal generalnemu direktorju uprave, da zasliši zadevno osebo, v nasprotju z določbami Kadrovskih predpisov, ki so bile s tem povezane. V zvezi s tem iz navedene sodbe nikakor ni razvidno, da bi Sodišče upoštevalo okoliščino, na katero se sklicuje Parlament. Zadnjenavedeno trditev je treba zato zavrniti.

102 Iz navedenega izhaja, da je treba sprejeti tudi tožbeni razlog tožeče stranke, ki se nanaša na to, da je pristojni organ ob koncu dela disciplinske komisije ni zaslišal.

Sklep o zavrnitvi prošnje za pomoč

103 Tožeča stranka navaja, da je med zaslišanjem 14. novembra 2016 s strani generalnega direktorja GD PERS, formalno zaprosila za pomoč Parlamenta zaradi konkretnih in resnih groženj s strani pritožnikov. Pri tem naj ne bi bilo sporno, da je generalni direktor GD PERS zaradi groženj nekaterih pritožnikov v zvezi s tožečo stranko dvakrat posredoval pri njenem odvetniku. Sporno naj ne bi bilo niti, da je generalni direktor GD PERS odvetnika tožeče stranke prosil, naj posreduje pri njej, da se odreče svojima predvidenim nastopoma na dveh javnih dogodkih. Generalni direktor GD PERS naj bi v dopisu z dne 30. novembra 2016, v katerem je začasno predlagal premestitev tožeče stranke v njenem interesu in da bi zagotovil njeno varstvo, priznal, da je zaradi resnosti groženj treba sprejeti zaščitne ukrepe v njeno korist. Nazadnje, OI bi moral tožečo stranko zaslišati v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah, preden je zavrnil njeno prošnjo za pomoč.

104 Parlament trdi, da iz sodne prakse izhaja, da OI ni zavezan pomagati uradniku, pri katerem na podlagi natančnih in upoštevnih dokazov obstaja sum, da je resno kršil svoje poklicne obveznosti, in zoper katerega se zato lahko uvede disciplinski postopek. Poleg tega je v obravnavanem primeru OI, ki je pristojen za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, sprejel konkretne ukrepe, katerih namen je bil zaščititi tožečo stranko v različnih položajih, s tem da ji je priporočil, naj se izogiba vsakršnemu stiku s sodelavci in jo začasno prerazporedil v drug oddelek.

105 Tožeča stranka v repliki dodaja, da je začasno prerazporeditev sprejela le zaradi resnih groženj, ki jih je bila deležna s strani nekaterih pritožnikov. Obstoj uvedbe disciplinskega postopka sam po sebi ne more upravičiti tega, da se pritožniki ne štejejo za krive kaznivih dejanj proti njej.

106 Opozoriti je treba, da kadar se OI na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov predloži prošnja za pomoč v smislu člena 24 navedenih kadrovskih predpisov, mora ta organ na podlagi obveznosti pomoči ter, če se sooči z dogodki, ki niso združljivi z redom in dobrim vzdušjem v službi, poseči z vso potrebno odločnostjo ter se hitro in skrbno odzvati, tako kot to zahtevajo okoliščine obravnavanega primera, da se dokažejo dejstva in da se tako ob poznavanju zadeve izpeljejo ustrezne posledice. Za to zadostuje, da uradnik ali uslužbenec, ki od svoje institucije zahteva varstvo, predloži *prima facie* dokaz glede resničnosti napadov, ki naj bi jim bil izpostavljen. Če se predložijo taki dokazi, mora zadevna

institucija sprejeti ustrezne ukrepe, zlasti opraviti upravno preiskavo, da bi ugotovila dejstva, ki so razlog za pritožbo, in sicer ob sodelovanju njenega vlagatelja (sodbe z dne 26. januarja 1989, Koutchoumoff/Komisija, 224/87, EU:C:1989:38, točki 15 in 16; z dne 12. julija 2011, Komisija/Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, točka 84, in z dne 24. aprila 2017, HF/Parlament, T-570/16, EU:T:2017:283, točka 46).

107 Vendar pa uprava ne more biti obvezana pomagati uradniku, pri katerem na podlagi natančnih in upoštevnih dokazov obstaja sum, da je resno kršil svoje poklicne obveznosti, in zoper katerega se zato lahko uvede disciplinski postopek, čeprav bi bila taka kršitev posledica nezakonitega ravnanja tretje osebe (sodba z dne 23. novembra 2010, Wenig/Komisija, F-75/09, EU:F:2010:150, točka 49).

108 Tako je v obravnavanem primeru generalni direktor GD PERS z dopisom z dne 20. julija 2017 tožeči stranki sporočil, da uprava ni bila obvezana pomagati uradniku, pri katerem obstaja sum, da je resno kršil svoje poklicne obveznosti.

109 V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da je bila v trenutku, ko je tožeča stranka vložila prošnjo za pomoč, proti njej že uvedena upravna preiskava zaradi dejstev, na podlagi katerih bi se lahko uvedel disciplinski postopek, če bi bila dokazana. Vsekakor je iz spisa razvidno, da so med zgoraj navedeno preiskavo obstajali natančni in upoštevni dokazi, na podlagi katerih je Parlament lahko sumil, da je tožeča stranka resno kršila svoje poklicne obveznosti, in menil, da bi lahko proti njej bil uveden disciplinski pregon.

110 Zato je treba ugotoviti, da je Parlament upravičeno zavrnil prošnjo tožeče stranke za pomoč brez predhodnega zaslišanja.

111 Predlog za razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi prošnje tožeče stranke za pomoč je torej treba zavrniti.

Stroški

112 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. V skladu s členom 134(3) navedenega poslovnika vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka uspe samo deloma.

113 Ker je bilo v obravnavanem primeru predlogu za razglasitev ničnost sklepa o nazadovanju in izbrisu točk za napredovanje ugodeno, predlog za razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi prošnje tožeče stranke za pomoč pa je bil zavrnjen, tožeča stranka in Parlament nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat)

razsodilo:

1. **Sklep Parlamenta z dne 27. februarja 2017, s katerim je bila osebi UZ naložena disciplinska sankcija nazadovanja iz razreda AD 13, stopnja 3, v razred AD 12, stopnja 3, z izbrisom točk za napredovanje, pridobljenih v okviru razreda AD 13, se razglasi za ničen.**

2. **V preostalem se tožba zavrne.**

3. **Oseba UZ in Parlament nosita svoje stroške.**

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 20. septembra 2019.

Podpisi